

ואין אדם פורע חובותיו ומעטער ואפי' מי שאכנס ממלך גרנו חייב לעשר
שלא יפרע חובי ומעטער. הכלעמיד כחבתי וחסדתי שמי. בכפר ראלקידלרף
יום ד' ר"ח אב תקל"ג לפ"ק: מש"ק קופר מפפד"ו:

תשובה רלב

שלום וברוך לידדי הרב המהולל סתרון המופלג זה רענן יפה פרי
הואר כמיהה צמר כ"י אבד"ק אייבשיטן:

יקרת כבודו הגיעני כידון מי שמה וסכית ספרים שכת' עליהם שהם
מעטות ומעט מקרוביו ושישאלים לאחרי' כל ימי חייו והאפסו ורופסי'
על יחוייו העכיים המוחקרים לחם רואים למזכרם לפרכסה היחויים
ועוונתם שלא כי אלא כל ימי חייו ואחר שמה יכולים למוכרם: בפי
האשם שלם קמיו ע"כ מלא כלי וכו' עליו וכו' אימא אישחלוי אישחלוי
וכו' אימא לפנתי שבקי' ולכאורה שנספוקתא דלשנוי' אימא לפנתי אי"כ
אפי' סיכא דלא שייך פניה כגון שהסקת על הכלי עלמו מ"ע אערינן
שמה לא הי' הקדש מעולם וכו' כן לפנתי ואע"ג דלענין איורי' דהרומם
וקודש קיי"ל כרצון דר' יוסי בדפסק רמזים פ"ו מע"ש ה"ו ח' י"ח
בדיני ממונות ועוד רבנן לר' יוסי כמיש חוקי' שם צטס ירושל'י ופסק
כן בש"ע ח"מ ק"י קמיו סביב בני שום חולק וע"כ לחלק בין קודש לחול
ובפי' המפקיד בני שנים שספקידו אלא אי' כי הרי"ף ופירוק רבא הו'
לקחתי רישא כוחן לזה מנה ולזה מנה שפשיעוהא דהיל למיכתב
שמה דגברא דעפקיד בני וכו' ע"ש אע"ג דאפי' אי' כי שמה עדיין יש
לומר אישחלוי' או לפנתי' שבקי' ז"ל בודאי אי' הנפקד ממוחזק או יורשו
אחרי' אומרי' דלמא שלכו הם והאי שמה אישחלוי' או לפנתי' לא היו
עולאים ויד מוחזקת אצל סיכא שהנפקד יודע שאינו שלו אלא של אי'
משני אלו אז בודאי כהנה מוכיח זה פשוט ולפי' ויש רמז ב"ד קס"י
כתיב מי שנאלא כים של מעות בחיבתו וכו' עליו לדקא קמ"ח אכתיבה
והכי הן לדקא כתיב מ"י בני צה"ג שידע שיש לו כים לדקא ואינו יודע
איזו וק"ל לרמז' דבלקא לעניים סוה ס' וקמ"ח אכתיבה כיון דודאי
יש בלקא כים כאן אצל אי' לא ידע כלל שיש לו שום כים אז לא בירא
אי מולאי' וממוחזק מ"י כתיבה וחלי' בפלוגתה אי' ס' לדקא צמ"ז
דומה לאיסורא או למעונא ועש"ך שם קמ"ד והארכתי בזה בעמ"א
אך לביע צה"ג ומדכי' פ"ק דצ"ב ס' הכ"ט דכי' קמ"ח אכתיבה בלקא
כמו בפקדון דפי' המפקיד ע"ש והם מ"י צ"ש יודע שאינו שלו אלא
של המפקידים וערכי' שמוע דמ"י אפי' אינו יודע כלל שיש לו
כים לדקא דהיי' הוא מולאי' קלר והל"ז ק"ל ס' לדקא כהקדש דמי ולא
כריך רמז' ע"ש המפקיד דהיי' צמקש סלכס כרצון לבני ר' יוסי וליע:

כמבואר שם בגימין וספקיד ילחק אותן מעות שהלוה להם ע"כ לענות
זה שוליא שדחו מלא שערים:

בחזור לפ"ל לא מינע' למסרי'ל ופשימיות מעטות הסייע ללא כל
כעניינהו דסקרובים לומר שיקח ספרים מהמעטער ואפי' לדקא
דכזה לצ אם כוחן לעני' ע"מ ליקח צו עליה יכול ליקח צו חלוק דלא
קיי"ל כר"ע דצ"ע ע"ה ע"כ מ"ש מעות מעטער אלא לאיך פוסקים היו
הקרובים יכולים מהמעטער ליקח בהם ספרים אצל אם הפרישו לעני' שוב
הם לעני' ואינם יכולים להחנות עליו צמ"ס דבר ומעשה מ"ש כן הוא
מחייבו להשאלים לאחרי' והוא אחר שלא הסגד אלא כל ימי חייו ועוד
כ"ל אפי' הי' כחוצ קמס שכר להשאלים לאחרי' היינו אם הוא לא
ילעך כי הי' ח"מ עוסק בחורס חמ"ד כמ"ש בשאלה וקא אם ילערכו
לאחרי' בשעה שהוא אינו לריך' אז נדר להשאלים כמלא גופי' הספרים
שלו מעט ויורש' יורש' אחרי' רק שמהוי' הוא לקיים נדרו בחייו אצל
היורש' אחר שירשו עלמיות ספרים אינם מחויבים לקיים נדר אביהם
ע"ן רמז' צמ"ע קס"י ר"כ ויעיין קמ"ע ס' ר"כ סק"א ובמקום אחר
הארכתי:

ועוד כיון שדברי הקרובים שנתנו מעות לא מעלה ולא מוריד רק אם
שהוא עלמו כותב על ספרים ולא יש עדים ששמעו סגד ומפיו
רק בכתב על ספרים ולפי' אס נדר בכתב סוה נדר יש צום ארכיזה
בגדולי' הארכיזים ובעלם מכולם דברי' הסוי' סריא"ן מוגאש שאלא מליאה
בהשו' קדשים שבי' הכשצב או מחרי' בכתב לחצורו צמ"ט ומקרו מירו
לידו היל' כדצבור מעט שסרי' מדלורי' שער קידושין וגימין ע"י מקרי'ם
מידו לידה היל' כאומר לה כל אם שכתוב בחיוב וסי' דכותי' ונבואר
דזולה זה לא היה כדצבור וכל האחרונים לא ראו דברי' אלו ובשו'ר
הארכתי [וע"ל ס' ר"כ וכו'ז] מ"מ כ"ל דהכא ליכא למישא רפה מענו
אפוקרופסי' יעיין ע"ז י"ד ס' שלי' סק"ג. יום ס' ז' ענה ק"ז לפ"ק.
מש"ק קופר מפפד"ו.

תשובה רלג

שלום וברכה מאלקי המערכה ליושני ארץ כנחמה וביחוד י"ב ושמחה
לבי ורב חצי' הרב הגאון מקיאל ופרישא המופלג בחורס חכנית
מוחה זאה בניתי אותם ומד מינן דלזיל להם אמרי רבנן בכפילא
וישצבו בעמרי' קורא על אדמה הקדש שמהם שם המיוחד כק"ש
מ"ה עמ"ס כ"י נשי' אלקים בחיך הנשי' לאוועהם הי' עליהם ימי':

עיניו' הדולמים ינימו צמעהק השובתי לגאון ישראל עמ"ס ונגליות
צמ"א דהכל מעלין לירושלים ומס' ינין דכל מ"ש דקדושה מק"ס
המקדש לא צמיל וסחורים קצי' מקרוב מקודשים טפי וקרובים אל חלקיני
לא כוונתי לענין קיום העליות החלום בארץ או במקדש דלדרכ' כל מעטות
כוונתי לסרצ"ד פ"ו עמ"ל' ביה שבתי' דסכל בעל צמ"ז בעו"ה דלחוחם
דעה יתכר יש חיוב לעלות צמ"ז דליכא תירולא דרבינו סיים שבחוקי'
ק"י ע"ב ד"ה הוא אחר וכו' דמ"ע עכ"פ קדושי' ביה אלקים חס שער
השמים לא בעל ולא יתנבל כי אין אלו עוסקים אם סייב כחה סכנכס
לסר סביח צמ"ז או לא כי מלי' איכפה לן צום אך עיקר הוא צום שבמקו'
הר מעורים הוא שער השמים אשר לום כחוכין מהרי"ק בהשו'ר שאצי'א
למעט וטרם כהקדש הארץ ע"י יסישע ועזרל כבד סקרי' שם חלס"ר
וכא ועקד ילחק וחלס' יעקב סוהם וסוד בעלם עד שהאיר ס' עירי'ם
צ"י דע"ה סכס שמעוהם באפרחה מלכותו צמ"ד יער [ואבז אשמינהו
עם שמועתי מפס קדוש מ"ו ססקיד צמכסוה מ"ה כהן חלר זל"ל
צמ"ש חוקי' צמ"ז פ"י כ"ה צמחני' כל מקום שאמה מולא סר גבוה ובצמס
כשאה צידוע שיש שם ע"ז וכו' חוקי' צמס ירושל'י דעקדש סיכן כבסה למיד
שנעב' צמחוב' לבני' וחי' צירושלי' ע"ש כצי' כבסה שם ופי' מורי' זל"ל
סכ"ל ע"פ מדרש ירל' אח העקום עמחוק שאלה אותו מקום עמק ולא
הר והספלה ואמר אין כבודו של מלך לטכון בעמק ובעשה בלחוח סיסם
סר אשר יאמר סיוס צמ"ה ירל' וסשה י"ל דכל ספרים שמועתי'ו
עליהם ע"ז ושעצדה קודם שמהזיק אלמ"ה צמ"ה חוסס' כחכרו לבצום
אך סר המורים שפי' עמק ולא המעתי'ו עליהם ע"ז שם לעצד עד אשר
שנעשה סר ע"י הסלה של אלמ"ה ואז כבד כיהן לו סלחן ואין אדם
אוקר דבר שאינו שלו וסכס ידע דעמ"ה שאין לך סר גבוה וכו' ואי'א
לכונה במעיק צמ"ר ואין כבודו של מלך לטכון בעמק סייבו מקום וע"כ
אמר אם אהן שנה לעיני וגר עד אלמלא מקום לר' ויסי' משככות ללציר
יעקב שזום לריך סר ולא מקום ולום לריך כצי' שגילס להם שום ססר
ס' מקום צמחלס ונעשה סר אחי' אלו דצ"ו ז"ל דמס"ח].

ולצ"ה כוונתי שם וכמ"ש צמ' חסד לאצמסם צמכין שער הספרים
ואיך מקום אבן שחיס סכ"דסם צמחוק העיגול וכל אי' סניבוהיס
יינקים מענה ולהרמזים סרי קמן חמי' דק"ל דקדושה יסועע בעלם
לעיל מ"מ מקום מקדש לא בעלם מקרא וססימיותי' אי' את מקדשיכס
וסרי' כולל ירושלים עם מקדשיכס והום בכלל מקדש לדידי' וסייבו מעטס
סכ"ל וכיון שמרוב קדושהו בכלל מקדש ס"ל דלפי' לענין חיוב מלח וכו'ר
ועעש